

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پيژند پانه

نوم: رون سيند

ليکوال، شاعر: محمود حميدزي

کمپوزر: محمود حميدزي

دقلمې ليکنې نيټه: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجري لمريز کالونه

ڊالی

په ډېره مينه ډاکټاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ډالی کوم،
هيله لرم زما ډالی راڅخه زما غيور قام قبوله کړي!
دهغي ورځي دراتلو په هيله شيبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډيورنډ کر غير نه کرښه نه وي اوموږ پښتانه
پريوه تگر سره راغونډيو.

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏڪي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لاربنوونه سوي وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏڪي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سپند

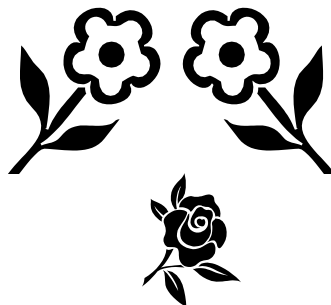
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزادپه تورو غروکي
 ښکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دخوبنى انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

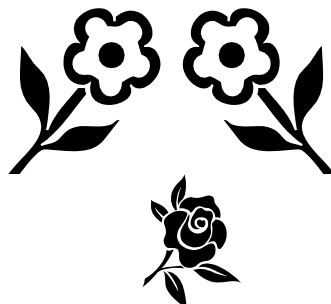
دملنگانو کچکولونه پريوخي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شوربه جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

ز مور دکلي زلمي وبه خاندي
غږ چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسئ هله

رون سیند

زما دقام حال

مور د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مور یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرڅوبه مور کړیرو
لاترڅوبه یو خوب وري

ز مور قلم سره دوستي ده
مور په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غواړم
ر قیبان یې پوره وري

رون سیند

دنار و اجنگونوڅخه ستري يو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه يم
توره پرېزده په قلم زه بنايسته يم

تياري نه غواړم په دې بنكلي ميهن كي
دروښانوڅراغوپه بليده يم

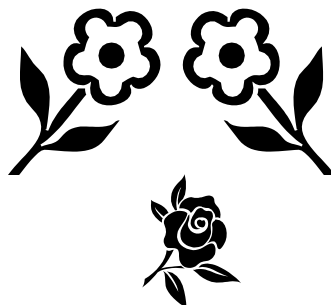
ولاړسه وركه سه زموږدښاره څخه ليري
خوارسي جنگه ستا دلاسه په گيله يم

تويان نسي نړولي ښه تكيه ده
دپوهانوپه ماني باندي ډاډه يم

ستا شديدي څپي ما خوځواي نسي
غمه ستا په هر يو دردزه اموخته يم

بدي نه لرم په خپل مئين زړگي كي
په همدې باندي په تازه رنگينه يم

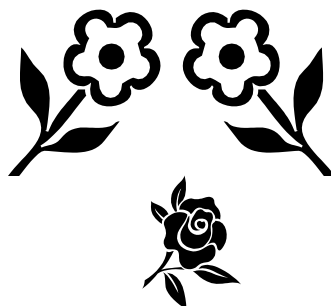
حميدزيه تا وعدي كړي ټولي ماتي
زه ولاړيم واړه ژوندبه په وعده يم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سڀند

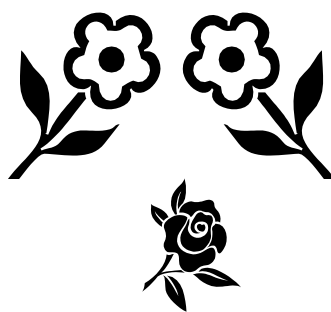
دگل مينه زما زره کي ده
ساگاني ودريري زره دمه کوي
زره چي مي ستاليدو غوڻتنه کوي

قربان سمه ستانه عربي جانانه
ستانه خوتول جهان ستاينه کوي

په سلامو باندي مي زره صبروم
کنه زرگی مي زوريدنه کوي

ستا دصفت څخه عاجز عاجزيم
ڙبه مي ستاتش يادونه کوي

حميدزی ستانه صدقه سه گله
بس په همدي باندي بسنه کوي

رون سڀند

دژوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لاركي مي دمه لتول

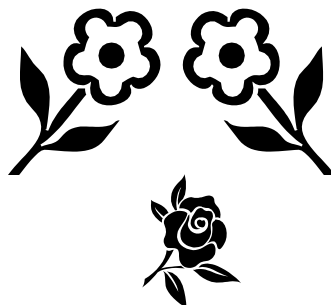
دكتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو كي ورك
دمعناگانومي كره لتول

دنيמושپودتاريكي دوپري
دچم دپروكي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راځندي هيري سولي
محشر ميدان كي مي سايه لتول

هغه جنون وو كه دميني زور و
حميدزي زهروكي خواره لتول

رون سيند

يوالى

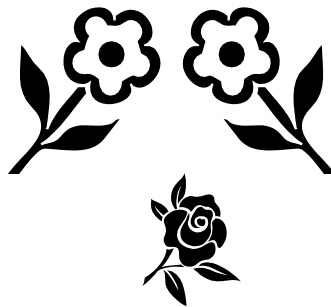
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونوکي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستري
درقيب خوله کي چي يي ژبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونياباندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگي دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر اکره بس مولا ووايه

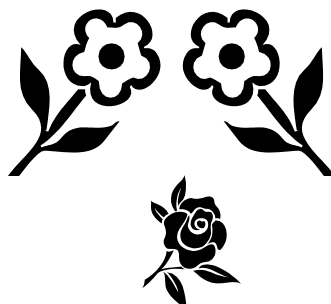
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نورنکرم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه خخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خاي دامتحن دي اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سیند

محبت دونیا مه کوه نادانه
مشغلاکړه په ذکر ونود سبحانه

حیادار سه خو په علم شرم مه کړه
که نه ورسته به په جهل یې پښیمانه

محاجر سه دبديوبدي مه کړه
نیکی کانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفاکړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه کوه باننگ سه
دهيوادهرگوبنه دي کړه ودانه

حاکمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام ورکړه غوغانه

مرضونه دي کړه پاک دخپل زرگي سه
په بنیگنودي تازه کړه خپل ایمانه

یادیده دغریبانودي عدت کړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستینو ملگري کوه بر بنده
په رښتیاکي کامیابي وي در آسمانه

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

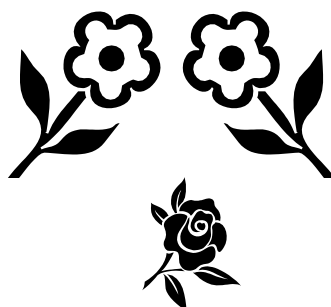
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نـفـرـتـوـنـه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالۍ کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړې
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سڀند

ولي خفه نسّم ؟

دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده

په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم

دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر

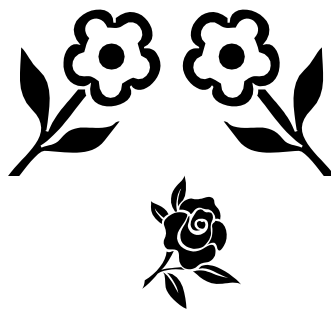
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري

په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه واران دي

دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سڀيند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دي شاه ليلا
څه بنائيسټ درته درکړي پاک مولا

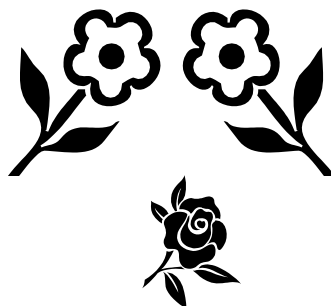
نصیبونه دهغوسي رابيداره
چي خپل سرتيټ کړي ستامخ په ژړا

ته پاكي لري سپيڅلي يي گل رنگي
درتا څوک ده رنگي نه په دي دونيا

چي خرمخي ستايدن وکړي بنائسته سي
تاكي نور دي تجلي دي ستا په خوا

مئينان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي کوي سهار بيگاه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

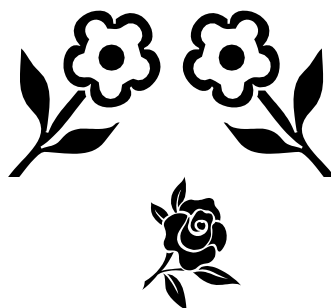
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دناپاكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

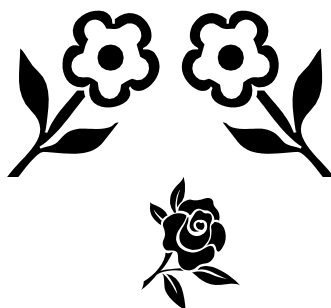
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووحي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سڀند

رڀنتيا خودادي

دگل اوبن ترمنح اورنه شي ندي
غليم موجم کي نفرتونه شي ندي

بس قتلوي يي چي څوک حق ووايي
ناحق ويوونکوته گلونه شي ندي

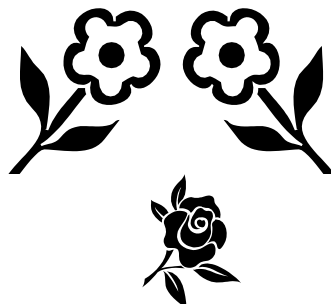
دپاک مؤمن سه لوی دښمن نه ويڻي
دسجدو خای کي يي ميخونه شي ندي

دماتو زړونو روغول جرم سول
محبت جرم شعارونه شي ندي

ملنگ په لار کي په تيزولي
و حاکمانو ته عطرونه شي ندي

خدايه درڅوبه ورو دښمن يادو
څوک مويه منخ کي داشرونه شي ندي

حميدزي تخم داغزونه لرم
خلگ په شارو کي لعلونه شي ندي

رون سیند

لید می
مالیار دگلودی خو
اغزوته زره ورکوی

په گډو وډوسردی
ورورته چاره ورکوی

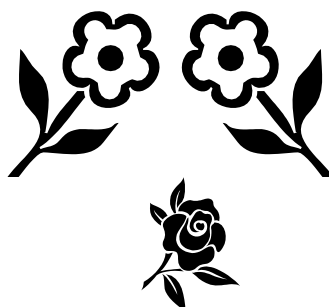
د دوی خبرې واوره
غلیم ته زره ورکوی

خوبونه لوی لوی وینې
هوډ ته څه نه ورکوی

صفت یې نه خلاصیږي
وچ سه لاندو ورکوی

مینه خودې ته وایي
دژوند خواږه ورکوی

حمیدزی څه پوهیږي
ټولوته زره ورکوی

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

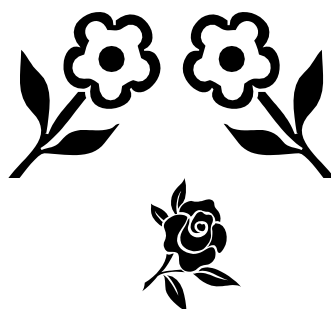
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

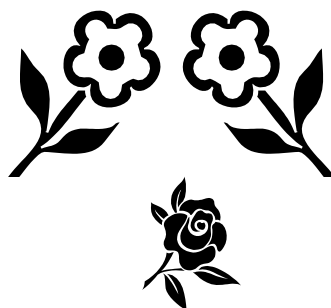
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يي حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هر يوچار

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

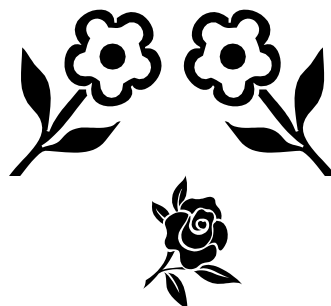
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت داىي خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لاړ داىي عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سڀند

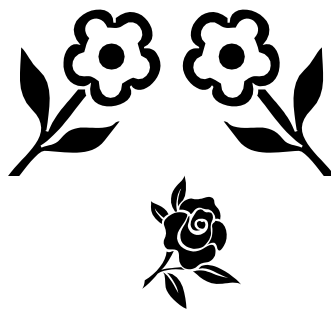
نري ته چي راغلم
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙراڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينله
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سیند

ژوند

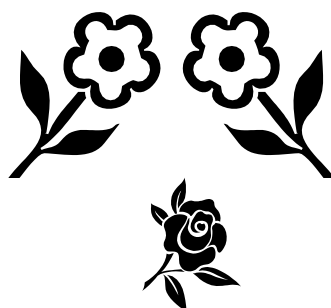
ژوندون څومره دغم ډک وي
چې خپل زړه درسه ازاروي

که وي څرېکه که پرهروي
همه واره دخپل ياروي

دځانگو څخه نفرت سي
که شيبې شي اوپه شماروي

ددې دنگو غروسرونه
لالويدلوسه لچار وي

حميدزی به درسره يم
که نيکيوکي دي چاروي

رون سڀند

ڊيور نڌڀيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنڃ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنڃ دجبر ڄنڀرونه دي

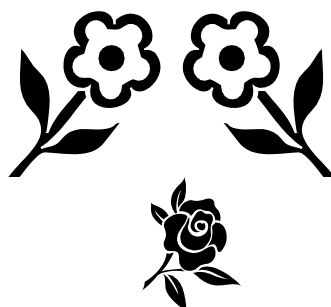
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يئويو جدا ڪيونه
ڄه ڪه اوس مومنڃ ڪي داوڀشونه دي

مورن په دوونومونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومور وراڄونه دي

موردرنه په خواست خيل مي نه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

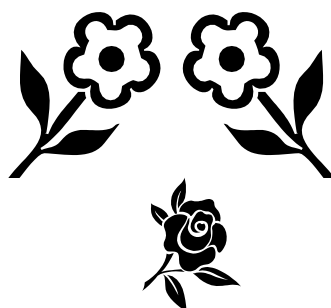
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم ڪي دهر ڇه ڄاڻونه دي

نشم بيليدلي دڇيل ورو رڇه
دا ڊيڀنتني خولي مي قولونه دي

زما مڻي قوي دي تاريخ وگوره
بس تش مي دڇنگه نفر تونه دي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه دي

زه حميدزي ڊاڪر بنه دي نه منم
دي دلاسه ژوند ڪي موغمنه دي

رون سڀند

سپورمي

سپورمي رڻا دي ميان خوبنوي
تياري راتل دي غمازان خوبنوي

هغه دي زوي نه دي چي تاورانوي
ستا ورائيده به خاينان خوبنوي

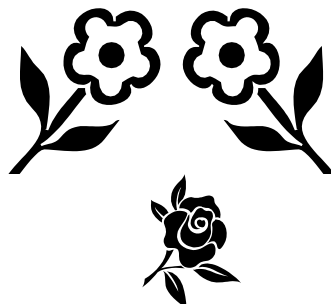
دکلي کوره څخه وتښته هه
وژل دورورخوبي ننگان خوبنوي

خان دي په نيغولاروسوخ کړه خوانه
کږي وږي لاري ماران خوبنوي

دقلمونو سه ماني جوړي کړه
ماني دپوهي عقلاڼ خوبنوي

کتاب کي نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوي

نوم په نومو کي دجانان ښه لگي
حميدزي خپل ښکلي جانان خوبنوي

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوالم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

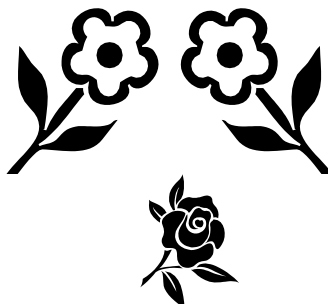
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سڀند

وره جهان خوندکوي
خيال دجانان خوندکوي
غماز پښيمان خوندکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خوندکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خوندکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خوندکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خوند کوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خوندکوي

دخان جهاننه سه ورک
ياد دسبحان خوندکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خوندکوي

دحميدزي خبره
وره جهان خوندکوي

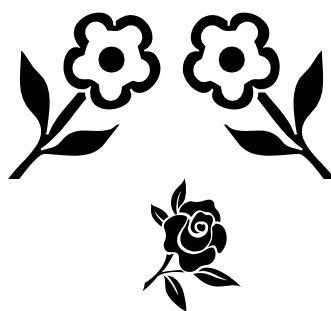
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم

زه دغمونوپه لیدو عدت یم

دپښتون قام زخمونه زما زخمونه

دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته

زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کی شمارم

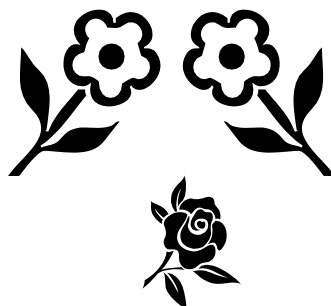
حُمکه او هسک کی په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی

دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامی نشلومه

زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سيند

دونيامي وتلل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پكښي جانان وونورڅه نه وه هلته

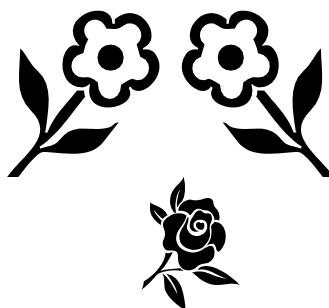
دښكلاښارته چې مي سر كړښكاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتلل دزړه په تله
پكښي زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پكښي خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه كاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذي سره دردونه ميشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سڀند

نه پوهيرم؟

يا خوفه یم خپل دبخته څخه
يا په ژوندون باندي دمره غوندي یم

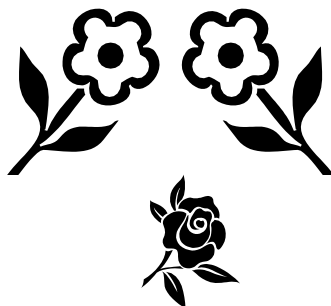
يا پرهرنومي وجودنيولي
يا داورمنځ کي دسکاره غوندي یم

يا خوداشپه ده درکلونواورده
يا زه په مينه کي نشه غوندي یم

يا مي دچم وگري مخ نه ويني
يا زه په شپه کي دايره غوندي یم

يامي دزړه څخه تقوا تللي ده
يا زه دونيا کي دميلمه غوندي یم

يا حميدزي یم په گلرنگه مئين
يا په دونيا کي بيله زړه غوندي یم

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی او بوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

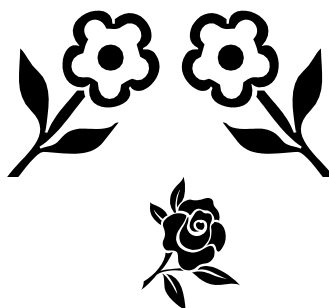
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسپگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

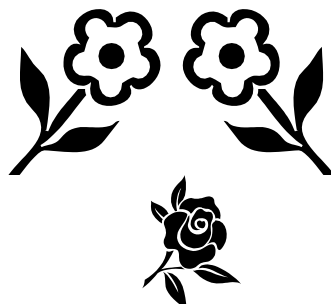
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيکوتله در نول لتوم

هڅه کوم په نيغولار و لارسم
دبدکرو پنداخيستل لتوم

سرونه تپت ددنگو غرونو وينم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستايم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حميدزي وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سڀند

تاريخونه موراسوئي
خومره ډبردي زمور غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ويجارموي تاتوبی
دظالموپري ظلمونه

تاريخونوموراسوئي
هم يي مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پري خبردي عالمونه

ياخومورپه خوب ويده يو
يامومات دي اندمونه

راسي ورنومتفق سو
رايوخاي به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چاري وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حميدزيه نفاق اوردي
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀين

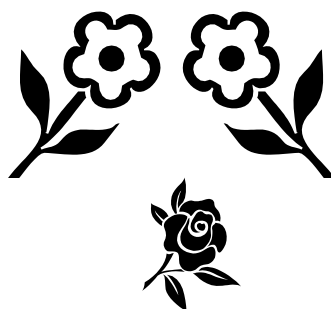
پيروي باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دی
په بنکلاباندي مٿين يي هر انسان دی

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
حلاندلمردی تول جهان باندي ربنان دی

مور وپلار اوداتتوبی مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلو کي ناتوان دی

پيروي باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دی

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دی

رون سیند

پوهه بڼه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که بڼیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان بڼکلی بڼکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

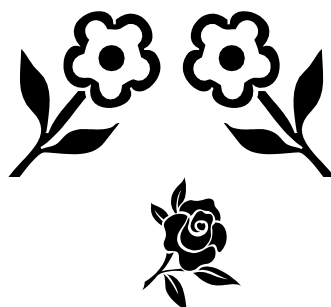
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
بڼه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه بڼه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان

رون سيند

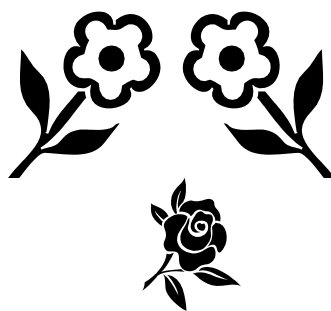
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئينان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پتي نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

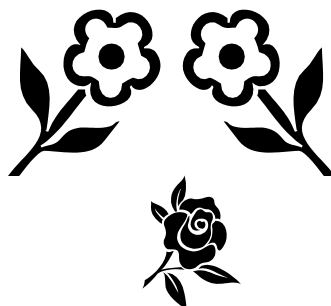
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سڀند

گرم يو

مورن په خپله خپل چم ويران كړى دى
خكه دپير ديو نه خيرات غواړو

لاري مو دپوهي بندي كړي دي
اړيو دغمازو نه زكات غواړو

خپل دورور په وينو تنده ماته كړو
غزكړو چې په كلي كي جومات غواړو

نه مودى لوستلى دبريا كتاب
خله دنيكبختو شان حيات غواړو

منخ كي مونفاق سره ويشلى دى
بديو قلمونه مومات مات غواړو

جنگ مو په مغزونو كي كرلى دى
رځي خخه پك ټول كاينات غواړو

وايي حميدزى په دعاگانو كي
ربه كړاونوسه نجات غواړو

رون سیند

کلونه کیري وژل کیري پښتون
مدو مدو څخه زوریري پښتون

پرهر پرهر يي دي دچم گلونه
مرگ يي روادى لاقتلیري پښتون

څوک يي کافر څوک يي مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوریري پښتون

ظالمو کړي ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنیري پښتون

دخوب يي ډېرې مودې تیري سولي
نن يا سبا به راپاڅیري پښتون

خپلو رقيبوته ځواب ورکوي
دنیکمرغى سمته ستنیري پښتون

دبيت کاله کي به مسکا خوره سي
بيا به هيڅکله نه ژریري پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران کړي
وپاس هسکونوته به خير ي پښتون

رون سڀيند

دښونځي نوم به يولي ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دور نومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوی هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکړو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرور غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چې په پوهي به سيالي کړو
که رښتيا نړی منلي خپل په تنگ يو

مورن که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړی چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندري نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سڀند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لڙيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانيري

چي په بيلو لارو تله
ها سيندونه به گڍيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخييري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غورييري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دبنيو سمته ستنييري

رون سڀند

وخته موردرنه غافل يو
په از غوكي په مزل يو

قدر نكرو دگلونو
و بلبلوته اجل يو

دتيارو وبنار ته درمو
درنالوري ته شل يو

كتابونه موسوځلي
دجاهلوسره مل يو

نيك وگري موبدايسي
وبدانوته خپل خپل يو

مور په ژونديو غوليدلي
په گناهوكي اول يو

وراندي تگ يي ز غماي نسو
خپل دورورسره په چل يو

مور كه يوسو علم وكرو
حميدزي تل به گل يو

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستايلي الله

دخپل هي واد دغمه
نه مي اودريږي ژړا

پښتومي وياړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لويه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حميدزی وایم رښتيا

رون سینه

دینو انکار مه کوه
دظلم کار مه کوه

تل دبدی یی تبنته
داغز و دار مه کوه

په نیکو لار و در مه
نور انتظار مه کوه

ژوندون دباد په شان دی
په ژوند اعتبار مه کوه

کره مشوره همیشه
په کار تلوار مه کوه

دیوهی لار کره خوښه
په قلم وار مه کوه

حمیدی وزور وه
زړه نور کرار مه کوه

رون سڀند

دعشق پر لاره راته تلل بدبڼڪاري
دميني ڄان راته ژغورل بدبڼڪاري

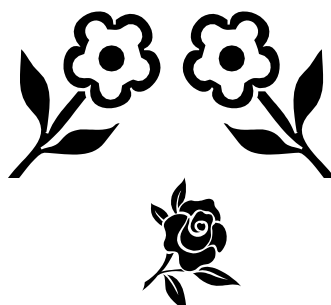
خپل ڪروته ڳورم اوبدلون راولم
ڄان په تش هيلوتير ايستل بدبڼڪاري

دگلوبوي خوپر هرچا بڻه لگي
اغزي دبيخه څخه ڪنبل بدبڼڪاري

پوهه انسان ته نيڪمرغي ورکوي
دجهل لاري تش ڄارل بدبڼڪاري

رڻتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدبڼڪاري

حميدزي لاردنيڪوبڻه پيژنم
دبدوڄان هم خبرول بدبڼڪاري

رون سڀند

ستايدونه مي خيلوان دي
حڪه گران راته دحان دي

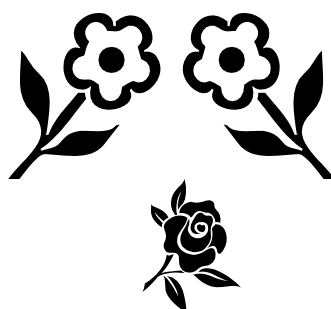
زړه مي تا غواري دربيږي
قدمونه مي لږزاند دي

ستا نوم خومره بهترين دي
غوږيدلي پري گلان دي

وخته ستاغيره لمبه ده
توپانونه دي روان دي

دنږي په گل مين يم
کروانه مي ودان دي

چي مين په بنكلي نه وي
حميدزي ناپوهان دي

رون سڀند

مادي دد ښوون هيله تل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دئ
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميدزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسي نيولي ده؟

رونځ سيند

ژونده يوه موقه دخوشحالی راکړه
يوه شيبه آرام دبد حالی راکړه

مه مې زوره دخپل هیواد په غم
زما وگل هیواد ته نور بنادی راکړه

وباسه دزړو سه نفرتو زموږ
رښه اتفاق دورور ولی راکړه

سترگې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
يو ديدن دگل په زندگی راکړه

نور مو دتقوا په لار بوزي ته
موږ ته لوی اجر و نه دنیکی راکړه

زړه کي مو دردونو ته سکون کښیږده
پوهه علم دوره ته پالی راکړه

زموږ هیواد دښ په شان ښایست لري
بس دسولې ژوند اونیکمرغی راکړه

نه وو حمیدزي سره رنگین غزل
غم وه هیرو لو ته لنډی راکړه

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوڀني نسته دلته واره انديڀني دي

دچا ڙاري اولادونه مسكينان دي
دچا سترگي دفراق تكي سري دي

زمورن هيواد كي دكلونو سه جگره ده
دبنارو منح كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله كاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان كره
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوږي كږي بيگانو دسيسي دي

دكتاب مينه يي زركي زره نسته
زمورن اوڀنو منح كي بي شمېره فاصلي دي

كه يونه سو تل تر تله به كږيرو
حميدزيه په نفاق كي تاركي دي

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

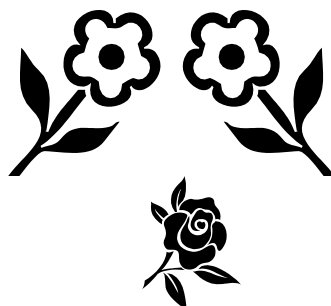
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڀالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

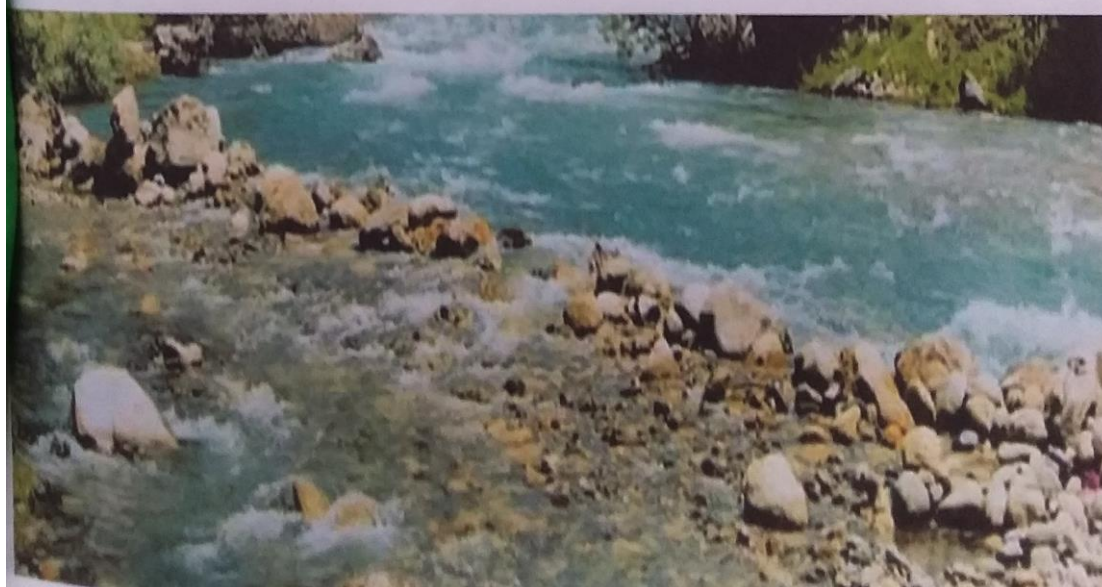

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (MahmoodHamidzai) دخيبرالله زوی، دحاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال دثور دمهياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال دافريل دمهياشتې 24 نيټې سرسمون خوري دکندهار ولايت دژړی ولسوالی په سنگحصار کلي کې زيږيدلی دئ. حميدزي دپنې زده کړې دخپل کلي دملا امامانوڅخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې دژړی ولسوالی داسعدسوري لېسې څخه فارغ او دمکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نیمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت ددرنگ په څانگه کې کړي او دپاد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې دپنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**